

[Estrup]

Det, der bringer mig på talerstolen, er bemærkningerne fra fru Anne Grete Holmsgård, specielt om forskellen mellem en kommission og et hurtigt arbejdende udvalg. Jeg mener ikke, at det er nogen tilfældig lille forskel. Der er faktisk en meget stor og betydelig forskel mellem de opgaver, man kan tage op i et hurtigt arbejdende udvalg og i en kommission, og jeg mener, at en række af de ting, vi har haft fat i her, er opgaver, som egner sig til en principiel udredning, herunder ikke mindst sådan noget som folketingets rolle i pengepolitikken. Derfor mener jeg, det er væsentligt at lægge vægt på, at det, der er brug for, er et kommissionsarbejde, og det, jeg selvfølgelig så har hæftet mig ved, er, at forslagsstillerne så udtrykkeligt understreger, at de har brug for et hurtigt arbejdende udvalg. Det, vi forhandler her i dag, er forslagsstillerens forslag, og det kan vi ikke tiltræde, men jeg håber, at vi på længere sigt kan nå frem til et fornuftigt forslag, når vi nu har set – hvad det jo ser ud til at være tilslutning til – hvad det økonomiske råd kan hjælpe os med, og jeg tror ikke, det vil være vanskeligt at finde et kommissorium for et sådant kommissionsarbejde.

Hvis fru Anne Grete Holmsgård har overskud af tid, kan jeg henvise til det samme sted i folketingets forhandlinger, som jeg citerede fra, hvor der udførligt er gjort rede for, hvad et sådant kommissionsarbejde skulle omfatte. Det fylder hele tre spalter, og det må vist være nok selv for fru Anne Grete Holmsgård.

Endelig vil jeg sige, hvad angår spørgsmålet om finter eller ikke finter og det, jeg nævnte med den socialdemokratiske regering, som ikke ønskede en sådan kommission, at der tegner sig et billede her omkring pengepolitikken. Den siddende regering ønsker sjældent, at folketinget blander sig i pengepolitikken. Oppositionen ønsker det.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Jeg skal såmænd ikke forlænge debatten meget på dette tidspunkt, men jeg kan da sige, at jeg synes også, det er meget nyttigt, at man får en sådan pengepolitisk debat. Det er rigtigt, at det har vi sjældent her i folketinget.

Det er, som om nogle forestiller sig, at der er noget meget mystisk ved pengepolitikken,

og nu har det her i dag særlig været realrente-begrebet, der har været draget ind i debatten. Både hr. Ivar Nørgaard og hr. Rahbæk Møller talte om den usædvanlig eller markant høje realrente, vi har her i landet. Jeg synes, det kunne være rigtigt at få sat lidt på plads, hvor markant og høj den egentlig er i forhold til andre lande.

Det er rigtigt, at her i Danmark ligger den på godt 8 pct., men hvis vi så ser på en række andre lande, har Sverige en realrente – det, jeg nævner her, er før skat – på 7 pct. Vesttyskland, som blev fremhævet som et land med en meget lav realrente, har en realrente på 5 pct., Holland 6,1, England 6,3, USA 8,6. USA ligger altså højere end Danmark med hensyn til realrente – og alt sammen før skat. Hvis vi tager den efter skat, bliver forskellen meget mindre. Den efter nogle ordføreres udtalelser meget markant høje realrente, vi har i forhold til en række andre lande, er altså ikke nær så slem, som man tror.

Når hr. Ivar Nørgaard nævner belastningen for statsbudgettet, er der vel grund til at pege på, at der er gennemført en realrenteskate, som netop gør, at der ikke er den belastning for statsbudgettet, som hr. Ivar Nørgaard pegede på.

Må jeg sige med hensyn til en undersøgelse af disse ting, at jeg ville nødig, at vi kom i en situation, hvor der skabtes usikkerhed med hensyn til, hvilken pengepolitik der skulle føres her i landet. Det ville være til ugunst for renteudviklingen, og det ville være til ugunst også for investeringslysten; derfor er det et område, som man må behandle med en vis forsigtighed.

Vi har ikke behov for et udvalg, en kommission, eller hvad man nu vil kalde det, fordi de problemer drøftes, som jeg nævnte i mit første indlæg, løbende, hver gang der er ting, der skal tages stilling til.

Må jeg sige til fru Anne Grete Holmsgård – hvis jeg ikke fik sagt det klart nok i første omgang, er det vel fremgået af det, jeg har sagt nu – at vi ikke fra regeringens side ønsker et sådant udvalg nedsat, som forslaget går ud på.

Fru Anne Grete Holmsgård var også inde på, at jeg hele tiden har talt om, at realrenten skulle falde. Jeg har aldrig nogen sinde nævnt realrenten, det må være en misforståelse. Jeg har nævnt – og det er noget andet –